

ците и апостолите правеха чудеса и исцѣраваха но съ божіатъ помошь, а христосъ не така, но съсъ властъ си повелѣвалъ на морето и на вѣтра, на вѣсните и на слѣпите, на болните и на мертвите, и сичките го слѣшали като богъ, защото той сичкото може и сичко прави колкото иска. Той и сега исцѣрва насъ, само ако имаме на него вѣръ несомнѣннѣ, а който нѣма вѣръ той нити исцѣренїе прѣемва.

ПОУЧЕНИЕ.

Христіане братія, чѣхтели слѣпите какъ повѣрвамъ христа и какъ варвели подиръ него: тѣй трѣбъ и нѣ да вѣрвамъ и да ходимъ по него-вите заповѣди. Защото живота ны преминѣка, а смртныѧ часъ приближава, да съ приготвимъ проче съ добры работы додѣ сме на този свѣтъ: защото тамо нѣма покланїе, нити спасенїе, ако не сме го придобили (спечелили) отъ тѣка. Понеже богъ прѣемва тѣка и слезы и покланїе, когато быватъ отъ чисто и стрѣшено сърце и спасава. А тамо на страшныѧ съда молбы не прѣемва, и милость не показва, ма-каръ и като рѣка слезы да пролѣтѣши не ѹѣтъ да ны помогнатъ. ако не сме ходили по божіите заповѣди, и ако не сме слѣшали него-вото повелѣнїе. Сега въ времѣ братіе, сега да съ потрудимъ, и по мѣ-чимъ, да посѣщемъ тѣка добрины споредъ силътъ си, за да събireмъ тамо почиванїе на душите си: защото, кой къто направи тѣка, той ѹѣ намери и тамо. Но който не е направилъ тѣка добро, който не е показалъ милосърдіе, смиренїе и любовъ, той не ѹѣ да види царство небесное. Христіане, а помыслете колко съ трѣдимъ за нашето гнило тѣло, и колко хилледы грошове харжимъ за неговата слава, което у-tre ѹѣ стане гной смрадъ и прасъ, а за нашата душа, којто е без-смертна и безкрайна, никакъ не съ грижимъ, но ощи а трѣпамъ съ грѣховете катадневно. Но знайте чи който не съ покай на този свѣтъ, който не си исповѣда грѣховете предъ дѣховника и не съ остави отъ грѣховете си, то неговите срамни грѣхове ѹѣ съ открѣлатъ на божія страшный съдъ, предъ сичкіатъ свѣтъ и предъ сичките ангелы. За тѣй сега въ времѣ да съ каеме додѣ сме живи и да измыслемъ нашите грѣхове съ постъ, слезы и молитви, за да не плачимъ тамо напраздно. Сега въ времѣ да припаднимъ на бога и да мѣ съ молиме да просвѣти нашите душевни очи, както е просвѣтилъ днешните евангелски слѣпци, да но познаеме и нѣ неговата непобѣдима сила, та да търгнемъ по неговите заповѣди и да положимъ на него сичката си надеждъ, чи тога и той да настави насъ на правъя путь, за да полѣчимъ о-нова вѣчно блаженство съсъ сичките праведници, за слава божія, и за наша душевна радость, ємѫже слава во вѣки вѣковъ, аминъ.